

DAN RATNIH VETERANA

miercuri, 30 mai 2012

Prije stotinu i nešto godina, to nije 1902. rumunjski kralj Carol I kraljevskim je dekretom uspostavio titulu Ratnog veterana. Sljedom toga, 2007. Rumunjska je vlada odlu ila da se svake godine 29. travnja obilješava „Dan ratnih veterana“.

Na taj dan u svim ve im gradovim Rumunjske, lokalna administracija zajedno s Nacionalnom udrugom ratnih veterana i njezinim mjesnim ogranzacijama na prikladan se na in prisje aju onih koji su dali svoje živate u dva svjetska rata. Obi no se u mjesnim katedra-lama i crkvama sluši misa u spomen palih vojnika u dva svjet-ska rata, a nakon toga polašu se vijenci na spomen plo ama na kojima pišu imena poginulih u ratovima. Nakon toga prikazuju se prigodni programi namijenjeni veteranima na kojima sudjeluju obitelji poginulih, ve-terani koji su još u životu (a njih je sve manje i manje) i u enici škola u kojima su profesori povijesti, i ne samo oni, svjesni važnosti ovoga datuma.

To nas tjera da se priupitamo da li mi, u našim malim zajednicama, obilješavamo nekako ovaj dan? Znamo da u Karaševu postoji lijep kameni spomenik koji je podigao ZHR na kojem pišu imena svih poginulih. U Lupaku, na mjesnom groblju podignuta su tri velika kriša u spomen na djedove i pradjedove koji su umrli u ratovima, no našalost spomenik nemamo, nigdje gdje bi mla i naraštaji mogli pro itati tko je umro u ratu. Iako je ZHR imao namjeru izgraditi takav spomenik palima u ratu i u središtu lupa ke op ine, našalost, nije dobio odobrenje mjesnih vlasti. Da li je krajnje vrijeme da i mi imamo takav spomenik? Svi oni koji su umrli dio su naše zajednice, iako su otišli s ovoga svijeta. To su lanovi naših obitelji, rodbina, koji su kao vrlo mladi ljudi otišli u rat, mali se broj vratio, što itavi i zdravi, što ranjeni. Neki se nikada više nisu vratili svojim obiteljima. Svoj su život dali za slobodu i obranu sadašnje nam domovine.

Imamo moralnu i kršansku dušnost sjetiti ih se i posvetiti im bar jedan dan u godini.

Maria Lacchici